Pregaria.cat

Entrada

Paràbola de la presó

Tots els dies un raig de sol apareixia entre els alts barrots de la petita finestra i il·luminava netament la dura paret durant mig quart d'hora. El vell presoner, amb els anys, havia après a esperar aquell moment de vida que el transportava als paisatges més bells i lluminosos que una ment humana pugui imaginar.

Tota la fosca i menuda cambra agafava per poca estona un altre aire. Era més bonica, més comfortable, un sospir de vida autèntica. Era la llum que arribava també a aquell racó de món, perdut en l'oblit i al marge de tota realitat raonable.

L'espai il·luminat anava canviant; es movia lentament. No era el mateix pel mes de Gener o pel Juliol. El presoner ho sabia molt bé, i fins havia marcat uns límits, i anotava la intensitat de la llum en una mena de graus que anaven del 0 al 10. Alguns cops, no gaires, el cel deuria estar tapat i el raig de sol entrava esmortuit i difuminat foscament. Era qüestió d'acceptar-ho i esperar un altre dia.

Aquella breu estona de sol era la llum per a tota la resta del dia i de la nit. Era l'explosió transitòria de la lluminositat precària i de la foscor no volguda que envaïa la major part de les hores. També era l'únic moment en el que el presoner cantava, i normalment se sentia viure.

. Què és el que dona llum al teu viure?.

. Hi ha alguna estona diària que entra, des de fora, un raig que et faci viure i fins cantar?.

. Quan el cel està tapat saps gaudir de la poqueta llum ?.

. Hi ha foscor i claror; però la primera és absència de llum. Quan ets a les fosques cerques la claror?. Com ho fas?.

. Tu que veus tanta natura, tantes persones, tants de colors i escoltes, i toques i olores.... com és que a cops gaudeixes tan poc de realitats tan sublims que farien gaudir tant al presoner?. Quina és aquesta malaltia?. És interior o ve de fora?. Una limitació o un microbi?

. Prega, si pots i vols, per que el Senyor sigui, un cop més, una joia per a tu.